

รถเถื่อนมากเหลือเกิน

การให้เอกชนต้องจดทะเบียนรถรับจ้าง ก็เพื่อให้ผู้ประกอบการต้องประกอบกิจการโดยถูกต้องตามกฎหมาย รับผิดชอบต่อสังคม และผู้โดยสารได้รับการบริการที่ดี ไม่เช่นนั้น หน่วยงานของรัฐจะไม่สามารถควบคุมดูแลทั้งในส่วนของผู้ประกอบการ และผู้โดยสารได้

ผู้เดือดร้อนเรื่องนี้คือเจ้าแก็งเต๋า ซึ่งได้รับสัมปทานให้เป็นผู้ประกอบการเดินรถโดยสารสองแถวจากสถานีขนส่งจังหวัด ถึงสถานีรถไฟ และจากสถานีขนส่งจังหวัด วิ่งรอบเมือง อย่างถูกต้องรวม ๒ เส้นทาง มีผู้โดยสารอันหนาฝาคั่ง ต่อมาเริ่มประสบปัญหาเพราะมีรถยนต์รับจ้างสามล้อวิ่งรับผู้โดยสารในเส้นทางที่ได้สัมปทาน เจ้าแก็งเต๋าเห็นว่ารถยนต์รับจ้างสามล้อส่วนมากน่าจะไม่ได้เสียภาษีป้ายให้ถูกต้อง และที่สำคัญรถยนต์รับจ้างสามล้อที่ว่าไปจอดรับผู้โดยสารในสถานีขนส่ง แล้วก็วนรับคนไปในเส้นทางสัมปทานทำให้ผู้โดยสารทหายรายได้ลดลง เจ้าแก็งเต๋าจึงมีหนังสือถึงขนส่งจังหวัดเพื่อขอข้อมูลข่าวสารสำเนาหนังสือแสดงการจดทะเบียนรถยนต์รับจ้างสามล้อ (รย. ๘) จำนวน ๒๕ คันตามหมายเลขที่ได้รับไป แต่สำนักงานขนส่งจังหวัดปฏิเสธว่าข้อมูลตามที่ขอมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วยจะเปิดเผยได้เฉพาะที่ระเบียบกรมการขนส่งทางบกกว่าด้วยวิธีปฏิบัติในการเปิดเผย ตรวจสอบ และขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของกรมการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๑ (๒) กำหนดไว้ ๖ ประเภทเท่านั้นบุคคลอื่นนอกจากนี้ การเปิดเผยต้องเป็นประโยชน์สาธารณะ หรือประโยชน์ของเอกชน และผู้ขอต้องระบุเหตุผลที่ขอ หรือวัตถุประสงค์ที่นำไปใช้ เจ้าแก็งเต๋าจึงมีหนังสืออุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือแสดงการจดทะเบียนรถยนต์เป็นหลักฐานที่แสดงว่าได้ใช้รถยนต์ถูกต้องตามประเภทที่กำหนด กรณีนี้เจ้าแก็งเต๋าขอข้อมูลการจดทะเบียนรถรับจ้างสาธารณะ และเป็นผู้ได้รับสัมปทานเส้นทางที่รถยนต์รับจ้างสามล้อวิ่งรับผู้โดยสารอยู่ด้วยคณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงให้สำนักงานขนส่งจังหวัดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้เจ้าแก็งเต๋า เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น หมายเลขประจำตัวประชาชน วันเกิด และที่อยู่ของเจ้าของรถทั้ง ๒๕ คัน ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕)

คนทำมาหากินถูกต้องตามกฎหมายสมควรช่วยดูแลครับ เพื่อที่ภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ จะได้กลับคืนสู่ท้องถิ่น

(ที่ สค ๒๗/๒๕๕๗)